

Aan de gemeenteraad van Roosendaal,

Graag willen wij ons gevoel en ons onbegrip met u delen. Hoe is het in hemelsnaam mogelijk dat er een garagepark midden in een woonwijk wordt geplaatst?

Natuurlijk wisten – en weten – wij dat wij aan een bedrijvenstrook wonen. Destijds is de grond aan ons verkocht door [REDACTED]. Hij heeft ons in alle gesprekken duidelijk op het hart gedrukt dat de eerste 18 meter privé aangekocht diende te worden, en de overige meters zakelijk. We willen de hele rechtszaak nu niet opnieuw oprakelen, maar toch zitten wij met een aantal vragen:

De hele wijk moest 3 meter achter de rooilijn bouwen. Waarom mag het garagepark dan op slechts 2 meter van de rooilijn worden geplaatst?

Wij zijn altijd uitgegaan van een rij met woningen en loodsen naast ons, wat zou betekenen: een loods achter en een woning voor, met daartussen een schutting van 1,80 tot 2,00 meter hoog. Nu krijgen wij echter een ‘schutting’ van 3,50 meter hoog in de vorm van het garagepark. Dit had anders gekund: aan de andere zijde van het garagepark zijn de boxen namelijk 2,50 meter hoog. Waarom is er nooit meegedacht? Als je bij iemand op slechts 3 meter afstand van de gevel bouwt, aan de zonzijde, is het toch logischer – en menselijker – om daar juist de lagere boxen van 2,50 meter te plaatsen. Dat is nog steeds hoger dan een schutting, maar het scheelt wél een volle meter.

Wij zijn 31 jaar geleden in Wouw komen wonen. We begonnen in loondienst in een tussenwoning. In 2002 startte mijn man zijn eigen bedrijf. We hebben hard gewerkt en gespaard om vooruit te komen. In 2006 kochten we een vrijstaand huis – trots dat we die stap hadden kunnen maken. Maar met de vrachtauto was het daar toch behelpen. Dus ontstond een nieuwe droom: een plek buitenaf, waar ook de vrachtauto kon staan. Na contact met [REDACTED] over een agrarisch object, wees hij ons op de bouwplannen van de wijk “De Hoogt”. Dat leek ons ideaal. Terwijl we bezig waren met inschrijving en alle bijbehorende procedures, werd ik ziek. Mijn man en ik spraken af dat, als ik zou genezen, we onze droom op De Hoogt zouden doorzetten. Zo niet, dan zouden we blijven wonen waar we woonden. Gelukkig bleek ik te genezen – en onder het motto “*een slecht jaar is nog geen slecht leven*” besloten we ervoor te gaan.

We zijn ontzettend blij met wat we hier zelf gerealiseerd hebben en wonen hier met veel plezier. Maar we vinden het ongelooflijk wat de gemeente ons allemaal oplegt via de regels voor de bedrijvenstrook.

We hebben sterk de indruk dat mensen die zich nu al gevestigd hebben of zich nog gaan vestigen op de bedrijvenstrook, via-via bekenden hebben binnen de gemeente, waardoor zaken er sneller of soepeler doorheen komen. Wij denken dat we mede door toedoen van een vorige burgemeester en wethouder(s) in deze situatie terecht zijn gekomen.

De heer Arwen van Gestel is één keer langs geweest om de situatie te bespreken met onze buurman en mijn man. Kort daarna ontvingen we een brief van hem waarin stond dat het geen zin heeft om tegen te werken, “want het komt er toch wel”. Onze droom veranderde daarmee in een nachtmerrie.

Wij nodigen u van harte uit om de situatie zelf ter plekke te komen bekijken. Dan begrijpt u wellicht beter hoe het voor ons is om naast de “Berlijnse Muur” te wonen: een muur die al het zonlicht uit ons huis weert en onze tuin heeft veranderd in een schaduwterrein.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]